

Pål Veiden
Sosiolog
ved Høgskolen i Oslo

DET GÅR ET SPØKELSE gjennom Norge, et snakkende spøkelse: Snakket om det multi-kulturelle samfunn. Hver dag fylles mediene med endeløse beklagelser på vegne av lidende minoriteter. Snakket om det multi-kulturelle – heretter kalt MKS – er elitens språk overfor folket. Dette språket krever at det skal diskuteres og snakkes på en spesiell måte, gjerne kalt «respekt for mangfold». I politikken har dette fått katastrofale følger, for MKS betyr estetisering av politikken: mer følelser og kliss, mindre klarhet og logikk. Bildet av en innvandrerkvinne med triste øyne selger bra. Hennes blikk blir et argument: hvordan kan du nekte dette mennesket hijab i politiet? Hun vil jo bare bli politi! Anslagsvis 80 prosent av det norske folk – inkludert innvandrere – ler av et slikt argument, men det hjelper lite, for her bestemmer den snakkende og følende klasse av bedrevitende akademikere.

MKS ER EN POTENSIELL bombe under velferdsstaten. Grunnen er at den systematiske svindel og utnyttelse av velferdsordninger som foregår, ikke skal være noe tema. Man glemmer at velferdsstaten også er et normativt fellesskap – den må ha folkelig oppslutning – den er ikke bare et sett av ordninger og rettigheter. Familien til en somalisk fembarns far som ikke bryr seg om ungene sine mottar

over 30 000 netto pr måned. Hva tjener en ansatt i det som AP-politikere er begynt å kalles «drit-jobber»? Hva gjør dette med folks arbeidsmoral? MKS vil ikke at du skal tenke på det. De som bedriver MKS er tilsynelatende åpne for diskusjoner, men det er – for å si det akademisk – en relasjon mellom spørsmål og svar. Det er helt utelukket at man skulle konkludere med at det multi-kulturelle samfunn betyr mer vold, kvinneundertrykking og innskrenket ytringsfrihet.

SPRÅKET OM DET multi-kulturelle er et språk som gir uttelling, det er et strategisk språk. Ved å benytte MKS signaliserer du at du er med i den moderne verden, som samfunnsforskere signaliserer du at du er verdig til å motta forskningspenger. MKS er også normativt: du gjør det riktige fordi du er opptatt av det riktige. Jeg har observert en forbausende aggresjon blant samfunnsforskere mot Hege Storhaug. Når hun for hundrede gang dokumenter kvinnehåndtering i visse innvandrermiljøer, blir man sinte. På Hege Storhaug! Det er som om Storhaug har skapt problemene, og at de ville forsvinne, hvis bare denne masekråka kunne ti stille.

MKS HAR INVADERT høgskoler og universiteter. Ved min ellers hyggelige arbeidsplass, høgskolen i Oslo, er snakket om det multi-kulturelle den rene religionserstatning. Endeløst antall mailer, programmer, undervisningstilbud, og alt for å fortelle hvor fan-

Ved min ellers hyggelige arbeidsplass, Høgskolen i Oslo, er snakket om *det multikulturelle* den rene religionserstatning.

tastisk det multi-kulturelle er. Her snakkes det på en ensidig måte om viktigheten av pluralisme. Og ut med røykerommet, inn med bønnenrommet! Det foregår på en statlig høgskole i Norge i 2009, det er fascinerende, for å si det diplomatisk.

MKS HINDRER PRAKTISKE løsninger av sosiale problemer. Det kommer knapt en debatt om voldsmenn som herjer i Oslos gater, hvis det da ikke kan tilbakeføres til stengte ungdomskubber, gjennomført av onde politikere. Det er de som har skylden, ikke de som utøver vold og kriminalitet. Samtidig er det hard politisk konkurranse om å være mest for det multi-kulturelle. Ingen i SV trøler lenger på det gamle sosialistiske dogmet om arbeiderklassens forrang, nå er det multi-kulti som gjelder. Dette bidrar til å ta kegle økonomiske realiteter, som at en polakk ikke er en afrikaner. Det gjør ikke folk fra den ene etniske tilhørighet til bedre mennesker enn de fra andre etniske grupper, men det gjør noe med hvordan vi løser problemer på arbeidsmarkedet. En løsning har likevel multi-kulti kommet opp med: Statistisk Sentralbyrå ved SV-medlem Lars Østby ber oss slutte å snakke om vestlig og ikke-vestlig. Da kan vi vel ikke støte noen!

SAMTIDIG, OG DETTE ER kanskje et paradoks: MKS inngår i en lang norsk tradisjon. Det handler ikke bare om utlendinger, det handler om oss selv. Den norske tradisjonen for sutring sitter i ryggmargen på et folk oppfostret på pulverkaffe og lavkirkelig kristendom. Vi liker moral, for ikke å si moralisme. Nå kan vi sutre på vegne av de såkalte fremmedkulturelle mennesker. Nå kan vi anklage noen, helst «samfunnet», for at en eller annen et eller annet sted ikke får sjansen. Moralismen fra sør- og vestland som vi langsomt har tatt knekken på, har ved MKS gjort come back. Den kan dytte muslimer foran seg. Alle blir fornærmet over alt. De tradisjonelle norske dødssynder – sex og alkohol – kan suppleres med dyptfølt kjærlighet for et klesplagg fra reaksjonære religiøse bevegelse.

LESEREN VIL KJENNE Franz Kafkas fortelling «Forvandlingen» der en mann våkner forvandlet til en bille. Det er også fortellingen om det tidligere rasjonelle sosialdemokrati i Norge. DNA var garantert for det moderne fornuftige samfunn, nå står det en kamp om partiets sjel; mellom dogmatikere som må være multi-kulti, kontra

mer jordnære mennesker som nok kan se en og annen uheldig følge av den dramatiske endringen av befolkningssammelingen i Oslo. Dessverre tror noen sosialdemokrater de er solidariske med sine «søstre» når ytringsfrihet og religionskritikk legges ut på billigsalg. SV har på sin side fullført forvandlingen fra sosialistisk opposisjonsparti til et nytt KrF, bare uten kristendom. En politiker som Inga Marte Thorkildsen kunne for eksempel ikke forstå at folk maste mot bruk av hijab i politiet. Nei, hun kan ikke forstå det. Det ligger i MKS: man kan overhodet ikke forstå at andre kan mene noe som helst annet. Derfor må den multi-kulturelle lykkefortelling gjenfortelles til alle er overbevist. Sjekk hvilken som helst utgave av Aftenposten eller Dagsavisen og du forstår hva jeg mener: intens propaganda for å få folket på den rette vei.

FOR ORDENS SKYLD og for å komme følsomme leserinnlegg i forkjøpet: jeg er lærer for strålende studenter fra en rekke forskjellige nasjoner, og jeg trives godt med det. Det er pjattet om multi-kulti jeg vil til livs, ikke at forskjellige individer møtes i Norge.

>>> FORTSETT DEBATTEN PÅ db.no/debatt